

מרכת הטלוויזיה

כתבתו של הכתב עמוס ארבל על שלוש התיאטרות המציגים מחזות העוסקים בצה"ל, במוסר ובטהרה הנשק של חייליו, שנפסלה בידי הנהלת רשות השידור, זכה מזה כמה ימים בפי רבים מעובדי הטלוויזיה בכינוי "מלכת הטלוויזיה" (על מישקל מלכת האמבטיה).

סיפור של כתבה זו החל עם יציאתו של עורך השבוע — יומן אירועים, יורם ריזן, לחופשה. את תפקידו מילא עורך חבט שני, אלי ניסן, שהחליט לנצל הזדמנות זו להעלות רמתו של היומן. ניסן קיבל הצעה של רפי חלבי, להכין כתבה על ה"מתחלים" הפלסטיניים בצפון-סיני, ואת כתבתו של עמוס ארבל, על התדמית התיאטרלית החדשה של צה"ל. כפי שזו מצטיירת בשלוש הצגות תיאטרון עכשוויות, כתופעה תרבותית-חדשנית. כאשר ראו את הכתבה על שולחן העריכה מנהל הטלוויזיה יצחק ("צחי") שימעיני ועורך חבט מיכה לימור (הממלא גם את מקומו של מנהל מחלקת החדשות, טוביה סער, הנמצא בחופשה) הם החליטו לדחות את הקרנת הכתבה בשבוע.

כמקובל בטלוויזיה, עירער אלי ניסן על החלטתו לפני פורום גבוה יותר: מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, בתוקף תפקידו כעורך ראשי של הטלוויזיה. לפיד פסל את הכתבה לשידור בכלל. בטענה כי זה בלתיאפשרי להציג את חיילי צה"ל כקלגסים נאציים. לדבריו: "הכתבה לא היתה טובה, היתה בלתייגנת לתקין. היא לא מסרה את רוח שלוש ההצגות. אלא קולאז' של תמונות מחוץ להקשרן". סיפור פטילתה של הכתבה הודלף במהרה

סגן יו"ר ינון הסתייגות מדיברי ראש הממשלה

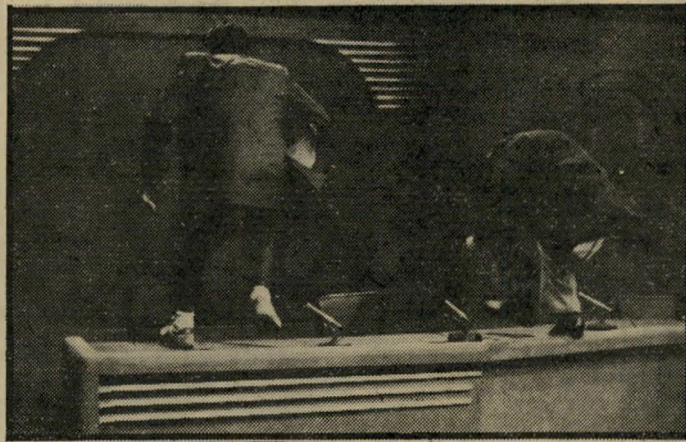
לעיתונות. לטענת עורך חבט, היא הודלפה עליידי אלי ניסן. לימור אף הגיש על כך תלונה כנגד ניסן.

מערכת היחסים הרעועה בתוך מחלקת החדשות התערערה עשרת מונים עם יציאתו של טוביה סער לחופשה. את התקופה ניצל לימור לשינוי סידרי-הופעתן של המגישים במסך. פסילת כתבה זו היתה כקש ששבר את גביהגמל.

ביום החמישי בבוקר צפו 40 עובדי מחלקת החדשות, וביכללם אנשי מערכת תל-אביב, בכתבה הפסולה. הפסילה שבה והעלתה את זעמם של הכתבים על ההברלה. והם ראו בכך פגיעה בנהלי-העבודה שלהם. דן שילון, ששהעלה את מחלקת החדשות לשיאה, אמר: "אסור כיום לשדר שום כתבה מבלי שלפיד יראה אותה לפני שידורה. הוא מבוה את מעמדה של הנהלת המחלקה". ראשה-שולחן לענייני המרחב, אהרן יערי, "עניין הנאצים זה לא ארגומנט שניתן להתווכח בו עם לפיד". הכתב המסקר את השטחים המוחזקים, רפי חלבי: "השימוש שבו השתמש לפיד

שיקולי מבט

ההתמודדות העקרונית, המתנהלת בימים אלה מדי יום בישיבות-הבוקר של חבט בין הכתבים ובין עורך חבט, מיכה לימור, נמשכת במישור-העיון. הכתבים מבקרים בחריפות את "שיקולי העריכה" של לימור. אחד הכתבים אף הגדיר את ישיבת-הבוקר, שנערכה ביום השני שעבר, במילים: "הלך כאסאח — זה היה כמו דינאמיקה-קבוצתית — כל הקבוצה נגד הקברניט לימור...". במהלך הישיבה אמר לימור לכתבים: "אני יודע בדיוק מי שם לי את הסכין בגב, ומי החברים שלי". ראש השולחן הצבאי, רון בן-ישי, שהגיע באיחור

המאבק על שיקולי מבט * הלך כאסאח — זה היה כמו דינאמיקה-קבוצתית

לישיבה, ושנשאל לפרש איחורו, אמר ללימור: "כדאי שנפגש בעוד חמישה חודשים. אולי עד אז שיקוליה-עריכה שלך ישתפרו!". הנושא שעורר את זעמו של בן-ישי היה כפול. אריאל ("אריק") שרון, במלחמת-העופה בן-גוריון, נפסל בטענה ש"אין לכתבה ערך חדשותי". לימור טען כי סירובו של שרון להשיב לשאלותיו של בן-ישי על העימות בינו ובין הרמטכ"ל אין להם "ערך חדשותי". בעוד בן-ישי ציין שהתצלום מעניק ערך זה.

למחרת, בראיון ששרון העניק לבן-ישי, קיצץ לימור קטעים רבי-חיבות. בתשובה לשאלת עיתונאים לסיבת הקיצוץ, אמר לימור: "על שיקולי עריכה אני מדבר אך ורק בישיבות-מערכת, ולא בטלפונים".

מודרכים עליידי העמדה ועל הטלוויזיה לייצג קונסנזוס מסוים. בהתאם לכך, הוטלו עלינו בהתחלה איסורים על הדיווח מהנעשה בגדה המערבית, ועכשיו מביאים עלינו מערכת איסורים בדיווח על ה"תרבות..."

אנשי מחלקת-החדשות טענו שיש במערך זה משום פגיעה במיומנות המיקצועית שלהם. ואם כן הדבר — אז שיבוא לפיד בעצמו לערוך את כתבות חבט. ושיהיה נוכח גם בישיבות-הבוקר ובשאר מערכות התיפקוד של חבט...

בליל-שבת שקטו הכתבים צעד של מחאה גלויה: הם הקרינו בתום היומן השבועי, לפני הקרנת הכותרות, את סמל היומן במשך שתי דקות — בלי אומר וצליל.

סיור אומץ ושכרו

ביום השני שעבר, מיד אחרי שמנחם בגין גינה בנאום בניירורק את עובדי הרדיו והטלוויזיה על אופן וצורת דיווחיהם, החליט סגן יו"ר רשות השידור, עורך-הדיון מיכה לימור, הממלא בימים אלה את מקומו של היו"ר, פרופ' ראובן ירון, הנמצא בחו"ל, לפרסם הודעה-הסתייגות מדבריו של ראשה-הממשלה. הסתייגות זו, אשר זכתה בהערכה רבה בקרב עובדי מחלקת החדשות של הטלוויזיה והרדיו, לא מצאה

* התצלום לקוח מתוך תוכנית טאטי רית שהוקרנה בטלוויזיה ועוסקת במבט לחדשות.

שער כפול לטובת המצרים

ראש השולחן לענייני המרחב, אהרן יערי, הגיע לישיבת-הפתחה של ועדת-הנורמליזציה, ולא ידע כיצד לדווח עליה. מפני שלא היה בנושא-הידיון עניין טלוויזיוני כלשהו. בכניסה לחלום הבחין יערי לפתע בסמנכ"ל משרד החוץ המצרי, כשהוא מחזיק בידיו גליון של העולם הזה (2297). על שני שערי הגליון התנוססו התמונות של שניים ממשותפי הוועדה: מנכ"ל משרד-התחבורה אריה גרוסבארג ומנכ"ל משרד-התיירות רפי פרבר.

יערי הבין מייד שהמצרי מחזיק גליון זה כדי להסביר לעמיתיו הישראליים שהוא יודע את הפרשות שהביאו אותם לכותרות (דירת-הסמים אצל האחד, ופריצה לדירת אשתו אצל השני). הוועדה: יערי ראיין לחבט את גרוסבארג ואת פרבר, והעלה חיובים רבים מאוד אצל צופיה-הטלוויזיה באותו ערב.

חן בעיני חברים בוועדה-המנהל של רשות השידור.

בצפוי, התקשרו שני חברי הוועדה-המנהל, אחיבה מרון ואהרון פאפו (ראה ראיון מיוחד) אל מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, והביעו את הסתייגותם מהו"דעה זו של ינון, המייצג את עמדותיו של שרה-חינוך-והתרבות. פאפו ומרון הביעו תמיכה על כי ינון לא שאל לדעתם לפני פירסום הסתייגותו.

המבט השני של לוח

אל ירון לונדון ומרדכי ("מוטי") קורשנבויים, ששבו באחרונה לעבודתם בטלוויזיה, אחרי "גלות מרצון". הצטרפה מי שהיתה מנהלת מחלקת-הסרטיס-התיעוריים, ג'ודי לויץ. היא החליטה להתמקד בעבודת-שדה. במסדרון הטלוויזיה נתקלה במנהל מחלקת-החדשות, טוביה סער, טרם יציאתו לחופשה. ושאלה: "האם אוכל לעבוד במחלקת-החדשות?"

סער: "עקרונית כן, אבל אין לי תקן פנוי!". לוח השיבה: "אני מוכנה להסדיר את העברת התקן שלי לחדשות! הייתי רוצה לעבוד בשולחן לענייני חוץ!". הדבר הועבר להכרעתו של יצחק ("צחי") שימעיני, מנהל-הטלוויזיה, ש-התנגד לכך. אלא שהתנגדותו של צחי נעלמה במהלך כמה שיחות שניהל עם

מנהל-החדשות לשעבר שידון לפיד מבזה

לוח. התוצאה: היא נתקבלה למחלקת החדשות. ככתבת במסגרת התוכנית חבט שני.

השיחה בעניינים של בן-שלמה

מעשה חסר-תקדים של חיסול-חשבונות אקדמיים במסגרת רשות השידור עשה חבר מליאת רשות השידור, הפרופסור יוסף בן-שלמה. הוא שיגר להנהלת רשות השידור מיכתב-תלונה על בחירת יריבו, הד"ר לפילוסופיה יהודה בלצ'ר, כמראיין מטעם שוש אביגל בתוכנית שיחה בשניים. בן-שלמה ניצל את מעמדו כחבר בוועדה-ההסברה, כדי לברר כיצד בוחרים מראיינים לתוכנית זו.

הנהלת-הטלוויזיה הבינה את המשמעות מיכתבו של בן-שלמה, ואת האפשרות שיש בעירעור על השיקולים לבחירת המראיינים. התוצאה היתה מיכתב מטעם יואר אלזני, מנהל מחלקת הסרטים התיעודיים, שבו הובהר לבן-שלמה, בין השאר, כי "הקריטריונים לבחירת המראייןנים מצויים בחוק רשות השידור..."

לימור מיכתב צורף פירוט תוכניות שיחה ב"שניים מיום כניסתו של אלזני לתפקיד. מיסמך המוכיח. לדעתו, את הדבקות בחוק. העתק מיכתבו של אלזני שוגר לסיור רשות השידור, מיכה לימור, שהוא גם יו"ר הוועדה לענייני-הסברה. ינון הציג את המיסמך בישיבת הוועדה. וציין את שיקוליה-הדעת-הציבורי בבחירת המראיינים. הנגש הורד עליידי רוב חבריה-הוועדה מעל הפרק.

אגב: למורת-רוחם של אוהדי תוכנית זו, היא עומדת לצאת לחופשה. הסיבה: תוכנית-ראיונות לילית שיגיש, בנוסח אישי, רם עברון.